

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři – Ach jo...	2-3
Hra – slovní fotbal	3
Úryvek – Sindibádova cesta...	4
Podzimní MIMÉKO	5
Zásady bezpečnosti	5
NA news	6-7
Seznam akcí pro tento rok	7
Leif Ericsson	8-9
Skautské srdce	9
Setkání tří generací	10
Vzpomínky na Jamboree	10-11
Jak jsme jeli nejeli na tři jezy	11
Sindibádova plavba čtvrtá	11-12
KZ nové generace	12-13
Zápis ze srazu K+K	13-16
Síť VS - schéma	17
Zápis HKVS říjen	18
.....	

Ženy mají zvláštní vášeň pro matematiku. Dělí své stáří dvěma, zdvojnásobují cenu svých šatů, ztrojnásobují plat svých mužů a přičítají pět let k věku svých přítelkyň.

MARCEL ACHARD

Zápis z 5. zasedání HKVS, které se konalo 11.10.2007 v Praze

přítomni: Vezír, Majda, naJa

omluveni: Bimbo, Professeur

hosté: Amateur, Jack, Oskar

termín dalšího jednání: 20.11.2007 od 17:00

KP

- situace s časopisy je nejistá – myšlenka KP do každého oddílu, na každý přístav a každému krajskému kapitánovi – naJa zkusí propočítat a dodá Majdě, aby mohlo být prezentováno dále
- k dnešnímu datu předplaceno 82 ks

3 Jezy

- velký úspěch – 650 účastníků
- kdo bude příští rok pořadatel? Nutno rozhodnout nejpozději do vánoční Tortugy, předjednat na semináři K+K s vedoucím Závodní komise

Vzdělávání

- nutno vydat materiál od Pavla Č. a z Námořní akademie - urgovat ho
- Lodní knížka – kdo má doma původní Lodní knížku, prosím, vemte ji na sraz K+K
- ověřit zda a eventuálně kdy se budou dělat Kapitánské zkoušky na Tortuze

„Vánoční Tortuga“

- zvaní jsou i členové Sboru seniorů Stříbrného bobra
- nominace na medaily Bronzový bobra a vyznamenání Stříbrný bobra lze odesílat Amateurovi do 30.11.2007 na e-mail: hkvs@volny.cz

zapsala: Majda
schválil: Vezír

Kapitánská pošta 2007/2008

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.

Kapitáni a kapitánky!

Je za námi podzimní sraz K+K. čili, jak říká Pavel K und K, či, jak snad bude brzy oficiální, ústřední sraz kapitánů.

Věděli jsme již před jeho zahájením, že bude málo navštíven a o to větší dík vyslovuji těm z vás, kdo jste se zúčastnili. Přijeli jste se zájmem, kterého jsme využili k vytvoření jedné velké pracovní skupiny, která posunula o kousek dál řešení úkolů, které před vodními skauty stojí.

Především to je Řád vodních skautů, který spolu s novelou statutu Kapitanátu vodních skautů vlastně až po sedmdesáti letech od přeměny Svazu skautů a skautek Republiky Československé v organizaci Junák přesně vymezuje postavení, úkoly a možnosti Sítě vodních skautů. O tomto řádu jednáme zhruba rok a nyní je již připraven ke schválení Náčelnictvem Junáka v tzv. paragrafovém znění.

Tak, jak se pracuje na novele skautské stezky, tak je třeba také připravit její vodácké doplňky. Protože stezka bude mít v nové podobě volnou stránku pro oddílové doplňky, máme doslova prostor pro doplňky vodácké. Ze všeho nejvíce se nabízí vydat je v podobě nové lodní knížky, která by ovšem měla postupně sloužit nejen vlčatům a žabičkám, ale i skautům a skautkám, případně roverům, rangers a dospělým.

Po diskuzi byly vybrány základní dovednosti, které vodní skauti a odrostlejší vlčata musí zvládnout již jako nováčci:

- zachránit sebe (doplavat bezpečně ke břehu)
- zachránit loď
- pomoci kamarádovi

Tím jsou dány minimální nároky. Na formulaci a upřesnění těch rozšiřujících budeme dále pracovat.

Vodní skauty musí vést kvalifikovaní vedoucí, v našem pojetí kapitáni oddílů. Připravujeme proto nový pohled na kapitánskou zkoušku, která by měla absolventům předat osvědčení instruktora vodní turistiky. Kapitánská zkouška tak bude mít dopad i vně organizace Junák. Abychom toho dosáhli vlastními silami, je zapotřebí připravit akreditaci našeho vzdělávání u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Kroky jsou připraveny, chybí kvalifikovaný tým instruktorů a lektorů. Jaké jsou na ně požadavky, naleznete dále.

Naším setkáním je třeba dát větší atraktivitu, aby účast na nich nebyla jen morální povinností, ale i přáním většiny z nás. Proto požádáme naši omladinu, aby připravila doprovodný program.

Na srazu ve Vysokém Mýtě jsme toho probrali ještě víc, ale myslím, že jsme především přivítali dobře připravenou prezentaci místa příštího Navigamu od střediska Úta z Nového Města nad Metují a pohládili si stále hezčí loď Severku.

Kapitáni a kapitánky!

Bliží se Valný sněm Junáka, na němž se budou mimo jiné probírat nové formy skautského výchovného systému. Přispějme k němu svým dílem.

Váš Vezír

Bratři

(aneb Ach jo...)

Já vám nějak netrpím obdivem k našemu panu prezidentovi. Pomiňme můj všeobecný nedostatek úcty k funkcím a hodnostem. Pan prezident je možná dobrý ekonom, ale jinak jsou jeho názory přinejmenším sporné. Stejně jako jeho snaha vyjadřovat se fundovaně ke všemu, filmem počínaje, přes globální klimatické změny až po proslavený bonmot, že nezná špinavé peníze. V MfD 22/10/07 to zas jednou rozštípl článkem Architektův útok na demokracii. Píše: „Autor chobotnice vychyluje kyvadlo od demokracie k postdemokracii.“ Máme nějak hodně těch post (moderna, komunistický, produkce etc.) Takže teď i postdemokracii. Já pochopitelně nevím, co to je. Posttotalitní si dovedu představit. Mimo jiné i proto, že v tom dlouho žijeme. Ale co je po demokracii? Opět totalita? Autokracie? Vláda nestranných odborníků? Nevím. Jen se mi zdá podstatně menším útokem na demokracii, že architekt brání své dílo, byť se mi Kaplického knihovna pranic nelíbí, než beztrčnost panů Krejčíře, Grosse, Čunka nejnověji i paní Paroubkové.

Pochopitelně neexistuje propojení politiky s pochybnými podnikateli. Každý případ strejčka, který zrovna nemá kam uložit nějaký ten melounek a tak ho půjčí synovci na byt, či podnikatele který koupí splatnou směnku a pak ji teatrálně spálí, je přeci tendenčně upraven, Kubice lze, politik, který jeho zprávu nechá k dispozici médiím je jen roztržitý z přepracování.

Současný pan prezident je elegantnější, méně zadržávající, ale o to více plácající nesmysly, než jeho předchůdce Václav Havel. A nejsmutnější pro mne je, že nevidím dost schopných osobností, z kterých by mohl povstat jeho konkurent.

Ve stejném čísle MfD byl článek Rodiče si děti vymění později, který napsala paní či slečna Michaela Šimová. Čeho se v těchto dnech asi tak může týkat? Pochopitelně průšvihů v Třebíči.

To, co se tam stalo, je nehorázný malér. Nejsem porodník, ale nějaký ten porod jsem viděl. Vím jak se na porodnici všichni záměny bojí a vše je několikastupňově jištěno. To, co se stalo, je pro mne natolik nepochopitelné, že bych se nedivil, kdyby šlo o záměrný čin psychopata, který zakrylo několikrát hrubé lidské pochybení. Což dohromady dává fatální kombinaci, proti které je nejsostifikovanější systém bezbranný. (Četli jste v minulém týdnu o tom, jak americký bombardér přeletěl USA od Severní Dakoty až někam na jih s šesti jadernými pumami na palubě, o kterých piloti nevěděli?) Sestra, která záměnu provedla i ta, která přepsala dokumentaci, patří potrestat. Ale neméně mne šve opětná medializace případu. Rodiny se sejdou na utajovaném místě a soukromá TV přinese z místa setkání záběry. Psycholožka zmíní rodinám jeden možný terapeutický rituál, který může pomoci odpoutání od cizího dítěte a přijetí vlastního, hned z ní udělají média hyenu. Rozebírá se, kdy se mají holčičky o záměně dozvědět. Případ je ale natolik mediálně přežvykovan, že bude div, jestli jim to někdo nevykecá ještě v mateřské škole. Michaela Šimová všemu nasadila korunu. V zmíněném článku o rodičích a dětech píše: “Původně si je chtěli prohodit 9. prosince...” “Proboha, jestli takto píše o dětech, tak ať nekáže morálku. Kdybych byl šéfredaktorem MfD, bylo by to poslední, co by pro můj deník napsala.

Kdysi kdesi jsem napsal, že Seleška je má skautská alma mater (universita). Jsem proto rád, že od počátku září není pouze LŠ, ale samostatným Skautským záchranářským střediskem. Kořeny lesní školy sahají do roku 1946, kdy proběhl první běh, který byl spojen mimo jiné se jménem později vězněného prof Tomsy -(Starého) Toma a pokračovala v šedesátých letech, kdy ji vedl bratr Lochman - (Dlouhý) Tom. Za Dlouhého Toma se objevil odznak absolventů: kožený řemínek s dvěma žaludy červeného dubu. Jméno mu dala zkratka názvu Severočeská lesní škola - Seleška. V roce 1990 dostala ORJ Liberec bývalou Hájovnu č. 6 nebo též Na šestce. Tehdejší šéf ORJ Liberec Smeták jako první použil pro hájenku název Seleška, který převzal od zmíněného náhrdelníku. Chtěl tak poukázat na spojitost chaty s Lesní školou, jejíž činnost s bratrem Charliem v té době obnovovali. Lesní škola zde měla mít a dosud má sídlo letního běhu. Bohužel se oba bratři rozešli. Zatímco Charlie zůstal v týmu LŠ, Smeták byl v té době správcem chaty Seleška. A najednou tu bylo tvrzení, popírající etymologickou či jinou souvislost mezi chatou a LŠ. Zatím se ale LŠ koncem devadesátých let zaměřila na záchranářskou, resp. zdravotnickou problematiku. V té době se již původní název odznaku užíval jak pro chatu tak pro LŠ samotnou.

Mezi absolventy rostl zájem nějak pokračovat. Současně se objevila potřeba velké skautské akce zajistit vlastními silami, aby nebylo třeba nasmlouvat dobrovolníky z venčí. Vznikl tedy Skautský záchranářský tým, který prodělal křest na Navigamu 06 a vzápětí se ctí obstál na Orbisu 06. Na obou setkání členové SZT bydleli a pracovali vedle členů stávající SOS a přes počáteční nedůvěru byla jejich spolupráce prospěšná nejen oběma akcím, ale i oběma skupinám. Konkrétní lidé se naučili vážit si práce toho druhého. V letošním roce se SZT neméně úspěšně zhostil zajištění akce ObRok 07 a to nemluvíme o posledních třech ročnících Tří jezů. Pochopitelně práce v takovémto rozsahu nelze dělat bez právního ukotvení. Navíc stoupá kvalita absolventských písemných prací a s tím i potřeba neschovávat je v šuplíku. Takže byl vrcholným orgánům předložen návrh na ustavení Skautského záchranářského střediska, zastřešujícího LŠ, SZT i edici, který po řadě peripetií byl schválen.

Soap opera, limonáda, téměř až hollywoodský happy end chtělo by se říci. Ale nebojte. Jste v Čechách. Ze statutu SZS byl vyškrtnut název Seleška. Mrzí mne, že návrh podali lidé z nejbližšího okolí Severočeské záchranářské lesní školy, kteří ne zcela pravdivě tvrdili, že si Lesní škola chce přisvojit původně místopisný název. Jak národní.

Ač spolupráce SZT a SOS na velkých akcích byla výborná a přátelské kontakty konkrétních lidí trvají dosud, objevilo se pár lobbistů, kteří se snažili s odvoláním na SOS vzniku SZS zabránit.

Na jamboree Klíč SZT MASH zajišťovat nebude. Prý jeho služeb není třeba, protože nikdo nečeká nějaké zdravotní potíže. Jak s tím koresponduje skutečnost, že se bratr Bršlica obrátil na některé plzeňské lékaře s žádostí, aby na Klíči působili jako zdravotní zajištění, jsem nepochopil.

Osobně si myslím, že by bylo škoda, kdyby se někomu podařilo rozbít slibně se rozvíjející spolupráci dvou středisek, jejichž práce na Orbisu byla hodnocena snad jako jediná coby bezchybně fungující.

Jezevec

Slovní fotbal

Fyzická zátěž:	1
Psychická zátěž:	3
Čas na přípravu:	15 minut
Instruktorů na přípravu:	2
Čas na hru:	1 hodina
Instruktorů na hru:	3
Počet hráčů:	10-20
Věková kategorie:	libovolná
Prostředí:	louka či místnost
Denní doba:	kdykoliv
Roční doba:	kdykoliv
Materiál:	4 mety na softbal (židle), zásoba 100 - 200 všeobecně zaměřených otázek (historie, zeměpis, vynálezy, sport)

Cíl:

Rozvoj intelektu a procvičení všeobecných znalostí.

Charakteristika:

Soutěž. Dva týmy soupeří ve znalostech v duchu pravidel softbalu. Nadhozem je otázka položená rozhodčím, jejíž obtížnost si volí pákkař podle toho, na kterou metu se chce dostat. Špatná (žádná) odpověď znamená aut.

Realizace hry:

Hra vhodná k otestování všeobecných znalostí účastníků (historie, zeměpis, vynálezy...). Soutěží dva týmy v duchu zjednodušených pravidel softbalu. Nadhozem je otázka položená rozhodčím (příklad: Jak se jmenuje nejvyšší hora Tádžikistánu?) Úroveň obtížnosti otázky si volí pákkař podle toho, na kterou metu má zásluk. Správná odpověď na otázku znamená odpal a postup na metu danou obtížností otázky. Nesprávná odpověď = aut. Odpověď "nevím" dává možnost týmu polařů, kteří byli dosud vlastně jen diváky, vyautovat pákkaře správnou odpovědí. Pokud tým polařů nezná správnou odpověď, nebo odpoví nesprávně, následuje další nadhoz, tzn. otázka. Limit na odpověď je vždy 20 sekund.

Metodické poznámky:

Dbejte na přesné dodržování pravidel (hra je plná emocí), nejlépe hlavním i postranním rozhodčím (v případě protestu se musí rychle společně rozhodnout). Limit na zodpovězení otázky by měl být stanoven s ohledem na věkovou skupinu. Náповědu je vhodné též penalizovat autem, nebo změnit pravidla, aby mohl odpovídat celý tým. Soutěživá atmosféra vyvíjí tlak na jednotlivce, přičemž týmový duch může utrpět, a proto se doporučuje hru ukončit v nejlepší. Je též možné hrát na počet směn či na čas.

-M-

zdroj: Zlatý fond her II/Praha, Portál 1998

Náčelnictvo Junáka projednalo a schválilo návrh jednoho výlučně skautského vyznamenání – členství v čestné jednotce Svojsíkův oddíl.
Mezi novými členy jsou i vodní skauti bratr Vlastimil Filip – Banán a Alois Pučálík – Ali.
Blahopřejeme!

Úryvek ze Sindibádova vyprávění o cestě čtvrté

Toto jest, bratři moji moudří a sestry spanilé, ukázka ze sbírky Kniha tisíce a jedné noci, kterážto pochybovačům ukazuje, že nejde o pouhopouhé pohádkové vyprávěnky, ale o světové dílo slovesné, které má v sobě i prvky vypovídací o době, životě, schopnostech a dovednostech středověkých obyvatel Blízkého Východu:

... A plavili jsme se neustále a měli jsme dobrý vítr s dovolením božím, až jsme se octli u jednoho ostrova. I vystoupili veškerí kupci a cestující a vynesli své zboží, aby prodávali a kupovali.

Tu se obrátil ke mně kapitán té lodi a pravil mi: „Poslyš mou řeč. Ty jsi cizí, chudý muž a pověděl jsi nám, že jsi zakusil mnoho hrůz. A já ti chci prospět něčím, co ti dopomůže, aby ses dostal do své země. A budeš mi blahorečit.“ I řekl jsem mu: „Ano. A budu ti blahorečit!ú On pak pravil: „Věz, že byl s námi jeden muž, cestující, ježž jsme ztratili, ale nevíme, zda je naživu, či zemřel. A nezaslechli jsme o něm zprávy. A já ti chci odevzdat jeho náklady, abys je prodal na tomto ostrově. A dáme ti něco za tvou námahu a tvou službu, a co z toho zbude, vezmeme, až se vrátíme do města Bagdádu. Pak se dotážeme na jeho lidi a odevzdáme jim zbytek toho a peníze za to, co z toho bylo prodáno. Chceš tedy to přejmout a vystoupiti s tím na tento ostrov a prodati to jako ti kupci?“I řekl jsem: „Slyším a poslouchám tebe, pane můj! A ty jsi milostivý a dobrotivý.“ A blahorečil jsem mu a poděkoval jsem mu za to. Vtom on rozkázal nosičům a námořníkům, aby vynesli ono zboží na ostrov a aby mi je odevzdali. Tu pravil písař té lodi: „Kapitáne, jaké jsou tohle náklady, které vynesli námořníci a nosiči, a na čí jméno z kupců mám je zapsati?“ On pak pravil: „Napiš na ně jméno Sindibáda Námořníka, který byl s námi a utonul na tom ostrově a o němž nás nedošla zpráva! Chceme tedy, aby je tento cizinec prodal a přinesl jejich cenu a dáme mu něco za jeho námahu a za prodání. A zbytek naložíme s sebou, až se vrátíme do města Bagdádu. Nalezne-li ho pak, dáme mu to, ale nenalezne-li ho, odevzdáme to jeho lidem v Bagdádu.“ I řekl ten písař: „Tvá řeč v sobě krásu má a půvabná je rada tvá.“

Když pak jsem zaslechl řeč toho kapitána, on se zmínil, že ty náklady jsou na mé jméno, řekl jsem si v duchu: „Při Bohu, já jsem Sindibád Námořník a já jsem se potopil u onoho ostrova mezi těmi, kdo se potopili.“ Potom jsem si dodal odvahy a vyčkal jsem, až vystoupili ti kupci z lodi a shromáždili se, hovořice a zmiňující se o věcech prodeje a koupě. Pak jsem přistoupil ke kapitánovi té lodi a pravil jsem mu: „Pane můj, víš, co se stalo s majitelem těchto nákladů, které jsi mi odevzdal, abych je prodal?“ I řekl mi: „Nevím, co byl, avšak byl to muž z Bagdádu, jenž se nazýval Sindibád Námořník. A přistali jsme u jednoho z ostrovů, i potopilo se u něho mnoho lidí z nás a on se ztratil spolu s nimi. A nevěděli jsme o něm zprávy až do této chvíle.“ Vtom jsem vykřikl nesmírně a pravil jsem mu: „Kapitáne, věz, že já jsem Sindibád Námořník. Neutonul jsem, nýbrž když jsi přistal k tomu ostrovu a kupci a cestující vystoupili, vystoupil jsem já spolu s těmi lidmi, maje s sebou něco, abych to snědl na pobřeží ostrova. Potom mi zalahodilo posedět na onom místě, i zmocnila se mne mrákota, i usnul jsem a pohroužil jsem se ve spánek. Potom jsem vstal, ale nenalezl jsem loď a nenalezl jsem nikoho u sebe. A tohle je moje jmění a tohle zboží je moje zboží a všichni kupci, kteří přivázejí diamantové kamení, mě viděli, když jsem byl na Diamantové hoře, a dosvědčí mi, že jsem Sindibád Námořník, jako jsem jim pověděl o svém příběhu a o tom, co se mi sběhlo s vámi na lodi.“

Jeden z kupců, když mne uslyšel, že se zmiňuji o Diamantovém údolí, se zvedl a přistoupil ke mně a pravil jim“ Poslyšte, shromáždění, mou řeč! Když jsem se vám zmínil o tom nejpodivuhodnějším, co jsem uzřel na svých cestách, že totiž, když jsem hodil do diamantového údolí zaříznuté zvíře a vytáhl je, že vyšel v mém zaříznutém zvířeti muž zavěšený na ně, nevěřili jste mi, nýbrž jste mě prohlásili za lháře.“ Oni pak pravili“ „Ano, vypravoval jsi nám o té věci.“ I řekl ten kupec: „A tohle je on. A oznámil nám, že se jmenuje Sindibád Námořník, a pověděl nám, že mu ujela loď, zatím co dlel na tom ostrově. A všechno tohle zboží je jeho obživa, vždyť nám pověděl o něm v době, kdy se s námi setkal. A objevila se již pravdomluvnost v jeho řeči.“

Když pak kapitán uslyšel řeč onoho kupce, přistoupil ke mně a přišel ke mně a upřel na mne na chvíli zrak a pravil: „Jaká je značka tvého zboží?“ I řekl jsem mu: „Věz, že značka mého zboží je taková a taková.“ A pověděl jsem mu o nějaké věci, která se stala mezi mnou a mezi ním, když jsem vstoupil na loď z Basry. I ujistil se, že já jsem Sindibád Námořník. Pak mne objal a pozdravil mě a blahopřál ke zdraví a vrátil mi mé zboží a můj majetek.

Poté jsem naložil se svým zbožím podle své znalosti a vyzískal jsem na oné cestě spoustu a zaradoval jsem se z toho a blahopřál jsem sobě k záchraně a navrácení mého jmění ke mně. A prodávali jsme a kupovali jsme neustále na ostrovech, až jsme dospěli do Basry. A zůstal jsem tam několik málo dní a poté jsem přišel do města Bagdádu, i odebral jsem se do své čtvrti a vešel jsem do svého domu a pozdravil jsem své lidi a své přátele.

A radoval jsem se, že jsem zachráněn a že jsem se vrátil do své země a k svým lidem a do svého města, a uděloval jsem almužny a rozdával jsem dary a odíval jsem vdovy a sirotky. A zapomněl jsem na všechno, co se mi sběhlo a co jsem zakusil z utrpení a hrůz. A vyzískal jsem na této cestě něco, čeho nebylo lze odhadnouti ani spočísti ...

=V=

Podzimní Mimeko 2007 „Přijď a pomoz Mimoni stát se krásnou!“ 21. 10. 2007

11. ročník ekologické soutěže pro děti a mládež z Mimoně – Podzimní Mimeko 2007 opět pořádal v rámci projektu Orsej 6. oddíl vodních skautek Korál a skautský přístav Ralsko Mimoň ve spolupráci s DDM Vážka Mimoň. Kromě tradičního Mimeka, tedy úklidu města a sbírání odpadků v časovém intervalu, probíhala souběžně ekologicky a přírodovědně zaměřená znalostně dovednostní soutěž, která byla pak součástí vyhlášení celého Mimeka. V této soutěži musely děti prokázat, že jsou schopné a ochotné nejen sebrat „odhozený nepořádek“, ale že umí také přemýšlet o životním prostředí.

Celá soutěž probíhala 90 minut, kdy děti sbíraly odpadky, a zároveň měly projít danými stanovišti. Porota pak sečetla všechny body v obou disciplínách a nakonec vyhodnotila jednu dvojici na třetím místě – skautky z 3.OVS – Majda a Sabča, jednu dvojici na druhém místě – skautky z Korálu – Bamboocha a Bugina, a jednu dvojici na prvním místě – Múra a Líza z Korálu. Do soutěže o kuriozitu bylo také přihlášeno mnoho zajímavostí – např. nafukovací kruh, raketa z ohňostroje, peněženka, spodňáry, stůl bez desky, zánovní gauč, funkční řezací nůž... Nakonec zvítězil mechem obrostlý kočárek s kytičkou Ligy proti rakovině.. Na konci byla ještě odměněna nejmladší účastnice soutěže, které byly teprve 4 roky – Anička Voříšková.

Akce se zúčastnilo celkem 48 lidí, z toho 32 dětí. Podařilo se alespoň částečně uklidit centrum města, děti nasbíraly během 90 minut přes 50 pytlů odpadků, několik pneumatik, starý gauč i s matracemi, stůl, kočárek... Bylo toho hodně, co občané města Mimoně pohodí jen tak na ulici a děti to pak vláčí ke kontejneru. Ale musím říct, že jsme letos zaznamenali opravdu velký úspěch – a to v tom, že za svou několikaletou práci (myslím tím tuhle naši soutěž pro děti – Mimeko) je konečně vidět výsledek. Těch starých pneumatik, kočárků a gaučů tam zdaleka není tolik, jako tomu bylo na začátku soutěžení v roce 2000.

Děkujeme tímto všem sponzorům – projektu Orsej, Společnosti pro Lužické hory a městu Mimoň za finanční podporu, odboru životního prostředí v Mimoně za poskytnutí pytlů a velkoobjemového kontejneru, a zároveň také všem soutěžícím a dospělým, kteří se na akci podíleli jakýmkoli způsobem.

Díky a na jaře se těšíme na další – tedy 12. ročník Jarního Mimeka 2008!

Za pořadatele – 6. oddíl vodních skautek Korál
Mgr. Kristýna Králíčková

Zásady bezpečnosti při vodáckých akcích

- Pokyny vedoucího akce jsou pro **všechny** závazné. On rozhoduje o organizaci na vodě, určuje vedoucí i závěrečnou loď a způsob překonávání případných překážek (sjíždění, přenašení a p.). Poslouchej ho i jím určené zástupce (vedoucí a závěrečná loď) na slovo.
- Používej ochranné a záchranné prostředky. Nos vhodnou obuv v lodi, ve vodě i na břehu. Měj oblečenou plovací vestu, řádně upevněnou a zapnutou. Nařídí-li to vedoucí i ochrannou přilbu, též řádně zapnutou. Sejmout je smíš pouze na výslovný pokyn vedoucího.
- Nauč se signálům na vodě (stůj; nejezdí sem; doprava; doleva; pojed'; pomalu; rychle; nevidím-kudy; v pořádku-připraven), řiď se jimi a sám je správně používej.
- Na vodu nepatří různé „žertíky“, jako šermování s pádly, úmyslné najíždění a nárazy do jiných lodí i strkání a pošťuchování na břehu v blízkosti vody.
- Udržuj přikázané místo ve formaci, bez závažného důvodu ho neopouštěj. Nesmíš předjet vedoucí loď a zůstat pozadu za lodí závěrečnou, musíš-li zajet k břehu, **musí** o tom tato loď vědět. Při sjíždění jezu či obtížného úseku vyčkej na vyzvání a pak tak učiň bez zbytečných průtahů a řiď se při tom signály.
- Udržuj rozestup – nesmíš sice ohrozit loď před sebou, na druhou stranu musíš vidět, kudy projela. Nevymýšlej si vlastní cestu, není-li **zcela** zřejmé, že je výhodnější. Sleduj, co je před tebou, nesmíš ale zapomínat se občas i ohlédnout, jede-li někdo za tebou. Jestli ne, uvědom bezodkladně loď před tebou.
- Všechno v lodi musí být upevněno. Udržuj v lodi pořádek, případné šňůry řádně navinuté a ne pohozené a zašmodrchané na dně.
- V případě zvrhnutí zachovej klid a pokud možno nepouštěj pádlo. Plav na zádech, nohama kupředu, nejlépe nad lodí; plaveš-li s ní, drž ji za špičku, která je výš proti proudu. Při jakýkoliv potížích se starej především o sebe, nech loď lodí a snaž se dostat ke břehu.
- V případě nouze je tvoji povinností pomoci jiným, pakliže **vyssloveně** neohrožíš vlastní bezpečnost. Pamatuj: v první řadě životy, až pak loď či ostatní! Nauč se zacházet s házecím pytlíkem a máš-li ho, použij ho.
- Není ostudou, necítíš-li se něco sjet. Nenech si to ale pro sebe, řekni to vedoucímu. Na druhou stranu nikoho neponižuj, nezesměšňuj a nehecu, nepřipust' ani, aby tak činili jiní.

NÁMOŘNÍ AKADEMIE

NEWS

**Podzimní víkend NA 2007 Roztoky u Prahy
12. – 14.10.2007**

Slunečné léto zůstalo kdesi za obzorem, prázdninová plavba Námořní akademie se ztratila téměř v nedohlednu a loď pokojně kotví v doku. Avšak kapitán, důstojníci, bocmani a ba dokonce ani ta líná cháska kadeti, nelení...

V podvečerních hodinách všichni dorazili zpět, do milované Anglie. Tentokrát se sešli v proslulém přístavu Roztoky, aby se tam opět nadšeně oddávali perné přípravě na blížící se zkoušky, práci a samozřejmě i ostatním námořnickým radovánkám.

Zprvopočátku byli kadeti trochu zmateni naším uvítáním ne jiným než v rodném anglickém jazyce, postupně si však buď dodali odvahy či pochopili, že jinak to prostě nejde a ze všeho se nakonec vyklubal příjemný podvečer. Sice mírný handicap měli ti, kteří ještě neměli tu čest seznámit se důvěrněji s angličtinou ve škole, a místo toho preferovali jazyk německý či jiný, ale i tyto nedostatky se dali vyřešit lehce – jazykem zvaným „nohamarukama“. Večer jsme ihned po oficiálním nástupu, který byl samozřejmě celý v rodném jazyce Jejího Veličenstva, zakončili jazykovým kurzem, při kterém si po perném úsilí všichni kadeti osvojili naši řeč a dále již rozuměli všichni všem.

Noc byla ale ještě mladá a zvědavost kadetů vysoká, tak se pak všichni vydali na poznávací procházku po Londýně. Zde se nám pod rouškou tmy naskytl unikátní pohled na některé anglické pamětihodnosti, které jsme si však prohlédli, díky nedostatku času, jen zběžně a už si to hnali dál. Některé to nabudilo ale tak, že v zpětném hodnocení tohoto unikátního výletu uváděli, že by si jej ještě rádi někdy zopakovali. Snad k tomu bude příležitost ☺

V sobotu kadety čekaly hned po vynikající Quatter English breakfast a nástupu přednášky. Kde se jak jinak než urputně vzdělávali v běžných činnostech, bez kterých se žádný správný námořník neobejde, jako je hospodaření a bezpečnost.

Následovala hra, při které měli kadeti více poznat zemi, ve které se právě nacházejí. I plnili perné úkoly a nejedna kadetova bystrá mysl se přehřála při vyplňování zapeklitých otázek, často pak nezbývalo než zavolat na informace, které kadety naštěstí většinou zachránili. Krom toho měl pro ně tento program i kulturní přínos. Jejich úkolem bylo sborově přednést báseň The Raven od E.A. Poe.

Po vynikajícím anglickém obědě Banger and Mash se kadeti opět vrhli do učení, tentokrát si lámali hlavu nad metodikou, a opět nad mnoha kadety proklínaným hospodařením. Avšak aby si kadeti náhodou nemysleli, že toho vzdělání už je trochu moc, změřili své síly v námořní bitvě, při které se propotilo nejedno kadetovo tričko. V bitvě, při které však nerozhodovaly tolik ani síly fyzické, jak správná strategie a sebranost vachet.

Při přednášce na niž se hodnotili domácí práce, vyhládko nejednomu kadetovi a tak se pak všichni doslova vrhli do vynikající večeře Broccoli soup, aby se tam posilili na pohodový večer.

Po nástupu se pak v našem přístavu rozezněla pravá skotská a irská hudba a všichni námořníci se vrhli bujaře se veselíc a radujíc do netradičního tanečního reje zvaného Lord of the Dance. Pumpa je tak zaskvětila do tajů několika skotských tanců. Některé naši námořníci zvládli na jedničku, jiné činili potíže, přesto si tento večer všichni náramně užili. A ještě dlouho nám poté v uších zněla libivá hudba Siamy z již zmiňovaného Lord of the Dance.

Po té následovala oslava tradičního anglického svátku Guy Fawkes Night, neboli Noc velkých ohňů, při němž se všichni kadeti vydali s lampiony v rukou po stopách statečného Guy Fawkesa. Ten chtěl jednou provždy skoncovat s krutou vládou Jakuba Stuarta I. A rozhodl se tedy vyhodit do povětří Houses of Parliament, ve kterém osudného dne 5. listopadu měl mít přednes i samotný král. Bohužel, jeden z členů jeho družiny plán vyzradil svému příteli, který v parlamentu pracoval, a plán byl zmařen. Námořníci si doslova na vlastní kůži zažili celý Guyův příběh. Poznali, co je to utlačování, skládali zkoušku odvahy, aby se do družiny G.F. dostali, nosili sudy se střelným prachem a luštili osudnou zprávu, která celý plán zmařila. Na konci byli zajmuti, ale

jejich poprava se již nekonala. ☺ Dodrženy byli i zvyky tohoto svátku, a to upálení postavy Guye a malý ohňostroj na závěr.

Poslední den našeho pobytu pak kadeti zahájili výbornou skotskou snídaní – poridge, která všechny nadmíru posilnila a naladila na následující přednášky. Tato snídaně se stala pro mnohé silným zážitkem, jelikož poridge měl nezapomenutelný specifický nádech připálenosti a v jeho konzistenci by se dal lehce použít jako účinné lepidlo.

Dopoledne se ještě námořníci vydali po stopách skautingu a R.B. Powella, při níž si procvičili vysílání zprávy, jednoznačně identifikovali hledaného špeha jako Luďu a každý hned věděl, že pokud se bude běžet, poběží se tudy a pokud se náhodou bude něco hledat, bude se to hledat tady....

Přišlo rychlé balení, úklid, oběd a závěrečný nástup. Nástup, který uzavřel další část Námořní akademie. Další část, kterou jsme společně prožili. Část, při které jsme se často otřásali smíchem, ale i část, při které jsme se nejednou zapotili. Část, při které jsme se pokusili do kadetských hlaviček nacpat poslední špetky vědomostí...

A nyní již nezbyvá než doufat, že se všichni opět setkáme na dalším víkendu. Na víkendu, který bude pro kadety, jak alespoň věříme, stejně perný jako úspěšný...

Seznam akcí pro skautský rok 2007/2008

20.11.2007 od 17:00 – *zasedání HKVS – Ústředí Junáka*

7.12.2007 od 17:00 do 24:00 – *rozšířené zasedání HKVS a krajských kapitanů, držitelů Řádu SB a zvaných – Tortuga Nymburk; přihlášky na mabab@seznam.cz; přezůvky s sebou, možno přespat do druhého dne*

23.2.2008 – *Námořnický bál, Ostrava – Martinov, Eskadra, info www.eskadra.cz*

14.-16.3.2008 – *Memoriál Vráti Kdýra 2008 – akce pro R+R; 92.kotva@centrum.cz, info na 92kotva.xf.cz*

11.–13.4.2008 – *Valný sněm Junáka - Havířov*

12.4.2008 – *Jubilejní skautský ples Plzeň, ORJ PM Město, www.skauting.cz/plzen*

18.– 20.4.2008 – *Jarní ústřední sraz kapitanů (K+K), (místo bude upřesněno)*

30.4.-4.5.2008 – *SKARE 2008 – Seč, kontakt: Vondra – Děda: 723344700, ostatní info v KP*

23.5.- 25.5.2008 – *Sindibádrace - kontakt: Flint: 602728690; 24hodinovka po Orlíku pro rovery a dospělé na oplachtěných P550*

28.9.2008 – *Závod napříč Prahou přes tři jezy*

Milan Němec – Stopař:

Plavec a objevitel – Leif Ericsson

Přesné datum narození Leifa Erikssona není známo. Různé prameny uvádějí roky 970, 975 nebo 980. Všechna data ale odpovídají době, kdy jeho otec Erik "Rudý" Thorwaldsson žil na Islandu. Leif Eriksson je tedy bezpochyby islandským rodákem (Leif Eriksson- islandsky Leifur Eiríksson).

Leif Eriksson byl druhorozeným synem objevitele Gronlandu (Grónska) Erika Thorwaldssona a jeho manželky Thjodhild. Leif měl staršího bratra Thorwalda, mladšího bratra Thorsteina a nevlastní sestru Freydis Thorvalddottir.

V roce 985 Leif Eriksson a ostatní členové rodiny Erika Thorwaldssona odpluli jako noví kolonisté do Gronlandu. Leif vyrůstal na statku Brattahild v Erikfjordu. Jako ostatní děti Erika Thorwaldssona podědil po svém otci nezkrotnou povahu a lákaly ho průzkumné výpravy. Leif Eriksson se oženil s Thorgunn a narodil se jim syn Thorkill.

Na přelomu 10. a 11. století přišla jeho chvíle. Vyplul na objevitelskou výpravu. Tato, asi nejznámější vikingská výprava, byla logickým zakončením průzkumných cest Normanů, kteří během dvou století objevovali a kolonizovali ostrovy západně a severozápadě od Norska. Na svých malých lodích, *drakkarech*, které nebyly přizpůsobeny na dlouhé plavby širým oceánem, se drželi břehů ostrovů. Vikingové postupně kolonizovali Farské ostrovy, Shetlandské ostrovy, Island a Grónsko a blížili se tak k tehdy neznámým - i když v ságách zmiňovaným - územím. Např. Legenda o svatém Brendanovi, zakladateli kláštera v Clonfert, praví, že se Brendan a jeho druhové plavili na *currachs*, malých lodích z kůže, k neznámým ostrovům, mezi nimi se zmiňují i Oстровě hroznů.

Zkušeni normanští mořeplavci radili, jak postupovat při plavbě do Gronlandu. "*Napni plachty a pluj na západ. Vyhni se Shetlandům, které spatříš jenom za pěkného počasí, ze severu. Obepluj potom Foroyar (Farské ostrovy) tak, abys na severu spatřil jenom spodní část tamních hor. Podél Islandu plav se v takové vzdálenosti, aby tě doprovázely jenom velryby a mořští ptáci.*"

Vikingové trávili na svých lodích, které jim byl druhým domovem, značnou část života, a přestože neznali magnetický kompas, byli s mořem natolik sžití, že své lodě dokázali navigovat podle detailních znalostí mořských proudů, teploty vody a teplých a studených větrů vanoucích v různých ročních obdobích. Pozorovali i chování racků, bouřňáků a ryb. Není vyloučeno, že používali i tzv. sluneční kompas, dřevěný kotouč se zářezy na okrajích a s hůlkou uprostřed.

Někdy kolem roku 985 se v bouři odchýlila od kurzu loď obchodníka Bjarni Herjulfssona. Po bloudění v mlze spatřila posádka neznámé, hustě zalesněné území. Bjarni Herjulfsson na neznámé pobřeží, které rozhodně nevypadalo jako Gronland, nevystoupil a raději se vrátil zpět.

Leif Eriksson byl ctižádostivější. Někdy kolem roku 999 o Herjulfssonově pozorování neznámé země dozvěděl, koupil od něj jeho loď a začal chystat výpravu. Cesty se měl původně zúčastnit i jeho otec Erik, ale pád z koně a zranění považovali Vikingové za špatné znamení pro výpravu. Erik Rudý musel cestu oželeť.

Asi v roce 999 nebo 1000 se Leif Eriksson spolu s pětácti druhy nalodil a loď zamířila na západ. Loď urazila asi 300 kilometrů a Leif Eriksson narazil na pusté skalnaté pobřeží. Helluland - Země s plochými kameny - rozhodně nemohla být tou zemí s hustými lesy jako ní mluvil Bjarni Herjulfsson. Popisem toto pobřeží odpovídá jihovýchodnímu pobřeží ostrova, který dnes nese jméno Baffinův.

Leif Eriksson zamířil od Hellulandu na jih. Další zastávka, po přeplutí dnešního Hudsonova zálivu, už byla nadějnější. Na pobřeží hustě rostly stromy. Leif Eriksson ho proto nazval Marklandem - Zemí lesů. Dnes se většina historiků domnívá, že se jednalo o pobřeží Labradoru. Ani zde Leifova cesta neskončila. Pokračoval podle pobřeží dál na jih. Leif Eriksson se svými druhy nakonec přistáli u země, kterou Leif nazval Vinland hit goda - Dobrou zemí vína. Zde se pravděpodobně jedná o severní výběžek kanadského ostrova Newfoundland.

Leifu Erikssonovi uvyklému na drsné klima Grónska se musela země líbit. Vikingské ságy vypráví, že se Leif Eriksson a jeho muži vylodili v zemi s hustou zelenou trávou, divoce rostoucím obilím, borovými a březovými lesy protkanou řekami se "skákajícími rybami"(patrně lososy). Leif Eriksson a jeho posádka zde rozbili tábor, kde přečkali zimu. Newfoundland ovšem těžko splňuje představy o bájně zemi vína, ovšem vinná réva tak jak ji známe, nemusela být mezi Severany vůbec známa. Leif Eriksson možná divoce rostoucím vínem mohl myslet rybíz, ze kterého Vikingové vyráběli víno.

Leif Eriksson a jeho posádka přečkali ve Vinladnu zimu a v létě příštího roku se vrátili se zpět do Gronlandu. Byla to poslední Leifova cesta do Vinlandu. Další cesty podnikly jeho sourozenci. Leif Eriksson zůstal v Gronlandu, kde se ujal správy kolonie po svém otci, který během jeho nepřítomnosti zemřel.

Nejstarší písemně dochovaná zpráva o neznámých územích na západě pochází z pera Adama z Brém. V jeho Dějinách hamburského biskupství z roku 1075 cituje dánského krále (v roce 1028 ovládlo Dánsko Norsko), který hovořil o dalším objeveném ostrově v oceánu. Vinland, tak nazývá ostrov bohatý na divoce rostoucí vinnou révu a obilí. Adam z Brém dodává, že si zprávu nevymyslel, ale přejal ze spolehlivých zpráv Dánů. Jiná zeměpisná

zpráva z 12. století udává i názvy a polohy údajně objevených zemí. " Jižně od Gronlandu leží Helluland, za ním Markland a nedaleko od obou potom Vinland.

Leif Eriksson prodal loď svému bratrovi Thorwaldovi. Ten se pustil v jeho stopách směrem k Vinlandu a našel místo, kde Leif přezímoval. Pronikl dále než Leif, ale výprava se střetla s domorodci, Vikingové je nazvali skraelingy (ohyzy). Thorwald byl zraněn šípem podpaží a zemřel. Mladší Leifův bratr Thorstein při cestě na Vinland podlehl nemoci.

Thorfinn Karlsefni, nový manžel vdovy po Thorsteinovi, se kolem roku 1020 pokusil založit na Vinlandu novou kolonii. Tři roky strávilo 60 mužů a 5 žen na místě, kde přezímoval Leif Eriksson. Kolonii pak Thorfinn vyklidil, když se dostal do střetů s domorodci.

Poslední cesta na Vinland skutečně Leifovou nevlastní sestrou Freydis Thorvalddóttir po roce 1020, skončila krvavým konfliktem mezi účastníky výpravy. Zuřivá Freydis zabila dva muže i jejich ženy a výprava se vrátila. Leifovi Erikssonovi se přisuzuje snaha obrátit obyvatele Gronlandu na křesťanství. Za vlády norského krále Olafa Tryggvessonova (995 - 1000) se totiž křesťanství stalo státním náboženstvím. Leif Eriksson zemřel mezi lety 1018 - 1020. Po jeho smrti převzal místo svrchovaného vládce Gronlandu Leifův syn Thorkill.

O místo kde, a zda vůbec, Leif Eriksson vystoupil na americké břehy, se vedly spory. Mapa Vinlandu, údajně pocházející z 15. století, byla vydražena v roce 1965 za 1 mil. dolarů. Po prozkoumání se zjistilo, že na ní použitý inkoust obsahoval titandioxid, ten byl ovšem k dispozici až po roce 1920.

Podvrhem se ukázala být i deska s vytesanými runami "objevená" v Kensingtonu v Minnesotě. Některé runy se totiž kolem roku 1000 nepoužívaly. Navíc "negramotný nálezc" Olaf Ohman vlastnil několik svazkové Dějiny Vikingů. V základech věž v Newportu v Rhode Islandu, údajné vikingské pozorovatelný, našli archeologové artefakty po holandských kolonistech.

V 60. letech minulého století byly na severovýchodním výběžku Newfoundlandu u vesnice L'Anse-aux-Meadows vykopány trosky osady z 11. století. Typické vikingské čtvercové domy nahlučené kolem "dlouhého domu", přístřešky pro lodě, kovárna a nález sedmicentimetrové vikingské bronzové jehlice hovoří ve prospěch této lokality.

Vikingové Leif Eriksson, jeho bratr Thorwald Eriksson i nevlastní dcera Freydis Thorvalddóttir strávili v místě Leifova přístání nějaký čas a Thorfinn Karlsefni zde dokonce tři roky žil. Vznikla zde tedy vikingská osada a její pozůstatky mohli manželé Ingstadovi při vykopávkách v letech 1961 - 1968 objevit.

Otázkou zůstává, proč Vikingové Vinland - Newfoundland- trvale neosídlili. Podmínky zde byly lepší než na Gronlandu - Grónsku.

*Zdroje: H.CH. Huf - Sfinga záhady historie - Gunther Klein - Vikingové - géniové z říše zimy
Rosemary Burtonová, Richard Cavendish, Bernard Stonehouse - Cesty velkých objevitelů.*

Skautské srdce

Vyprávěl mi nedávno bratr Chroust – Brouk z Liberce, člen naší Severočeské družiny Svojsíkova oddílu Junáka nádhernou příhodu. Mně to nedalo a musím se s Vámi o ní podělit.

Před mnoha lety, kdy bratr Chroust ještě učil, byl u nich na škole žák, nad kterým všichni pedagogové „lámali hůl“. Protože byl z jeho třídy a tušil, že to s ním není beznadějně, tak mimo zvýšené pozornosti o něj ve škole ho přijal do svého skautského oddílu. Nezklamal. Snažili se oba a tak se po čase z něj stal správný kluk pro život a dobrý skaut.

Asi tak po čtyřiceti letech se potkali na ulici v Liberci. Velmi se divil, že po infarktu chodí bez mobilu. Bratr Chroust mu řekl, že se bez telefonu- mobilu obejde. Ten zakroutil nechápavě hlavou a oba se bratrsky rozloučili.

Za týden se u nich doma zastavil a předal mu nový mobil /za 4.000.Kč/ i se záručním listem.“ Málem mě opět znovu vynechalo mé srdíčko“, řekl mi bratr Chroust-Brouk. Ale on mu tehdy odpověděl: „Vůbec o tom nemluv. Já jsem Ti celý život mnoho dlužen. Ber to jako dárek – dobrý skutek a splacený dluh“.

Pak že už nejsou dnes skauti se srdcem na pravém místě.

Poslouchal a zapsal
Mimoňský Balů

SETKÁNÍ TŘÍ GENERACÍ

Stráž pod Ralskem – Tak jako každý rok v měsíci říjnu, tak i letos pořádala škola a Městský úřad ve Stráži pod Ralskem na Českolipsku lehkooatletický – branný čtyřboj pro mládež „Memoriál – generálmajora Antonína Sochora“.

Při této příležitosti organizuje vždy položení věnců – pietní akt k památníkům hrdiny Antonína Sochora Historická skupina 1. Československé samostatné tankové brigády, Jednota Čs. Obce legionářské s Okresním výborem Čs. Svazu bojovníků za svobodu v České Lípě.

Cílem těchto setkání tří generací je připomenout si život statečného bojovníka za naši svobodu A. Sochora, uctít jeho památku, a současně i významná výročí, jako je Karpatsko-dukelské operace a vznik našeho státu.

Antonín Sochor prošel vítěznou bojovou cestou z Buzuluku přes Sokolovo, Kyjev až na Duklu. Za své

zásluhy v boji proti fašismu dostal četná vojenská vyznamenání i titul Hrdina SSSR, i když nikdy nebyl komunistou. V našich lesích, bývalého vojenského prostoru pod Ralskem, byl v době totality ve svých 36 letech, zákeřně zabit. Byl to čestný a obětavý člověk, který ctěl pravdu, spravedlnost a skautské ideály. Ve svých klukovských letech byl vzorný, prvotřídní skaut, proto mu také dnes přišli vzdát čest členové Severočeské družiny Svojsíkova oddílu Junáka a oldskauti z České Lípy a Děčína.

Pro naši mládež, zejména skautskou, je vzorem. Když se po válce v roce 1945 vrátil domů, tak řekl svému vůdci skautského oddílu v Duchcově: „Skautský slib jsem splnil a skautskou výchovou jsem získal vše, co bylo

v bojích zapotřebí. Skautem zůstanu, co živ budu!“

Tato jeho slova připomínáme zejména všem našim mladým, protože kdo nezná historii a neváží si statečných a obětavých lidí, ten je odsouzen k opakování všech předcházejících chyb, proher, léček a omylů minulosti. Musíme si vážit historie, ale také je nutné vyhrnout si rukávy pro budoucnost. A k tomu nám pávě pomáhají takováto setkání.

Text k fotu: Jiří Řeháček

Na náměstí ve Stráži pod Ralskem vzdali čest Antonínu Sochorovi i členové Severočeské družiny Svojsíkova oddílu Junáka.

Mímoňský Balů

Vzpomínky na XXI. světové Jamboree

1. Proč jsem tam jel

Protože letos to pro mne byla první a možná i poslední šance. A taky se přesvědčit na vlastní oči a uši, že ten skauting opravdu funguje na celém světě.

Setkat se na jednom místě s mladými lidmi z celého světa, to se jen tak nepodaří. Ti lidé se sice lišili svým jazykem, pleť, vyznáním, chováním a oblečením, ale jedno měli společné: byli to skauti a skautky, takže jejich chování a na konec i oblečení mělo taky cosi společného: rozmanité šátky, krojové označení a nejrůznější doplňky, v chování pak tolerance, optimismus a ochota.

Pak si člověk musí nutně říct, že když to funguje jinde, proč by tomu tak nemělo být i u nás. Určitě je to ta největší nabíječka skautských baterek na světě.

2. Reprezentace.

Jednou z nejzřetelnějších příležitostí jak se představit, byly krátké kulturní programy, které si oddíly nacvičily už před odjezdem a které předvedly v subkempech.

Některé oddíly pouze předvedly své písně nebo soutěže, naši „Brňáci“ předvedli „videoklip“ o bitvě na Vítkově, tak jak ji popisuje skupina Klíč v písni Pohár a kalich. „Moravoslezané“ zase předvedli program ve kterém tančila večerníčková víla, troubili trubači, točila se lasa a lana a chrtil oheň.

Japonci předvedli klasickou pantomimu, ve které, jak jinak, svištěly samurajské meče, vzduchem létala a padala těla bojovníků po judochvatech.

Zážitkem byly i taneční vystoupení afrických a asijských oddílů, doprovázených nejrůznějšími bubínky, klepátky a chřestidly.

O dvě třídy výš nade všemi však čněla vystoupení Mexičanů. Provedení jejich lidových tanců a kroje byly na takové úrovni, že ve mně vznikl dojem, že v Mexiku buď mají skautské taneční oddíly, nebo na Jamboree přijely, pro ten účel „oliliované“, mexické soubory lidových písní a tanců. Ať už to bylo jakkoliv, jejich temperament a šarm strhly každého a zcela po zásluze vystupovali v závěrečném galaprogramu.

Přidáme-li k tomu další vystoupení, která téměř každý večer probíhala v adultcampu, nebo na centrálním jevišti, už jen to stálo zato.

Sten

Jak jsme jeli nejeli Tři jezy

Naše účast (Sluníček ze Dvojky) na Třech jezzech byla plánována jako velkolepá kostýmovaná akce. Jenže to platilo až do čtvrtého večera cca 22:30, kdy se ukázalo, že holky jsou nemocné a nebyly schopné dát vědět dřív. Rozmyslely se vskutku včas. Jelikož nedisponujeme ani autem ani řidiči, původní plán byl zpátky nahoru do loděnice vedle Žlutých Lázní vypádlout na pramici komorou. Když holky odpadly, zbyli jsme jen já s Hvězdářem. Rozhodli jsme se, že akci nevzdáme a pojedeme na kánoi. Pádlování nahoru bylo ale najednou větším oříškem, protože Hvězdář měl zároveň výpravu s vlčaty, která během závodu měli mít na starosti jeho „spoluvedoucí“, ale pádlování nahoru se již křížilo s jejich dalším programem, neboť původně to bylo vyřešeno pramicí, kde se jeden či dva chybějící členové posádky „ztratí.“ Dva potenciální „dobrovolníky“ (komu by se v tom dešti chtělo...), kteří by byli ochotni vypádlout se mnou místo Hvězdáře nahoru jsme sice sehnali, ale když jsme dorazili do loděnice, začal ten největší liják, ale to všichni účastníci Tří jezů vědí velmi dobře. Na protějším břehu se již startovalo. S ohledem na logistické komplikace a počasí – při představě, že pádluji ještě nazpátek komorami v kánoi (v Karlovce na nás posledně s pramicemi nezbyl ani jeden žebřík ani nic jiného, kde se chytit, a především, budu mokrá místo hodiny celkem cca 4–5 hodin, což v tom počasí není úplně zodpovědné...) a navíc musíme ještě někoho dalšího vytáhnout do deště, jsme se nakonec rozhodli akci zbaběle vzdát. Vydali jsme se lehce zklamaní a rozmrzelí zpátky k tramvaji na Kublov.

Přímo u vody jsme míjeli 3 lidičky hledící na protější břeh, na Císařskou louku. U jednoho jsem si všimla kšiltovky s logem vodních skautů. Nedalo mi to a oslovila jsem je, jestli náhodou nemají mají něco společného se závodem. Měli. Lodě a kamarády již na startu s vypnutými telefony odvezenými do cíle. A tak se jich nemohli dovolat, řeku nepřekřičeli. Potřebovali převézt. Nabídli jsme loď z naší loděnice. Vyzazili jsme společně zpátky do loděnice pro kánoi a jen tak mezi řečí se zeptali, v čem jedou a jestli náhodou nemají v nějaké lodi ještě volno. Během minuty jsme měli vyměněná telefonní čísla na domluvu přes řeku. A volno taky měli. Dokonce nám velkoryse nabídli, abychom si vzali vlastní kanójkou, že pojedou také s loďmi zpátky nahoru do loděnice a místo na vleku bude, takže bychom nahoru pádlovat nemuseli. Přesto jsme raději přijali místa na pramici společně s našimi novými „kamarády vodáky.“ Tak jsme nakonec jeli s úplně neznámou posádkou složenou z lidiček ze Znojma, Eskadry a kdo ví odkud ještě... Pramice (tedy vlastně devítikanoe) slibovala menší pravděpodobnost koupání a méně komplikací. Plavba byla skvělá, jeli jsme jak draci, skvělá namáklá posádka, užili jsme si to jako báječnou spontánní akci. Pod Štítkovským jezem byla pořádná „zalejvací“ vlna, kterou Karlovka neměla šanci překonat. Proto se také letos udělaly 3 lodě již pod Štítkovským jezem a „jen“ jedna pramice a asi dvě kanoe pod Karlovkou. Karlovka byla krásně vyčištěná a zdaleka jsme nenabrali tolik, co na Štítkovském jezu. Na Helmovském jezu jsme bohužel dost dřeli. Kdyby bylo Splutí kategorií soutěžní, vyhráli bychom. Bohužel ale nevíme ani čas. Děkujeme vodákům ze Znojma a vůbec všem zúčastněným za skvělou bezprostřední akci a Pavlovi Česákovi za odvoz věcí do cíle po stanoveném centrálním čase. Zase jsem se přesvědčila, proč jsem skautka ☺. Doufáme, že příště už budou na startu Dvojkaři opravdu vidět.

Íkvuška, vodní oldskauti Roverstvo, středisko Dvojka Praha

Sindibádova plavba čtvrtá

A stalo se, že jsem své bohatství opět rozházel v radovánkách a opět se vydal na cestu. A loď se dostala do bouře a potopila a já se s několika kupci zachránil na ostrově, kde žili černoši. Ti nás dovedli před svého náčelníka, jenž nás přivítal a nabídl nám jídlo. Mně moc nechutnalo, tak jsem se jen díval. Ostatní ale jedli se stále větší

chutí a pak už přímo žrali a jejich rysy se změnilly a oni zblbli. A ti černoši si toho nejtuchnějšího porazili jako dobytče a upekli a snědli. I ostatní vykrmili a postupně zabíjeli. Já raději nejedl, takže jsem zhubl a lidožrouti o mne nejevili zájem. Postupně jsem se šoural dál a dál, až jsem utekl. Jedl jsem jen trávu a nějaké kořínky, pak jsem potkal nějakého pastýře a ten mi ukázal cestu k sultánskému městu. Zde mne přivítali a trochu nakrmili. I všiml jsem si, že jezdí na koních jen obkročmo na pokrývce a zeptal jsem se jich, proč nepoužívají sedla. "Co to je?" otázali se zase oni. A tak jsem si půjčil něco dřeva, rozcupoval pokrývku, kováři ukázal, jak vypadá třmen a vyrobil prototyp sedla. To jsem věnoval sultánovi. Jeho vezír chtěl také, ale to už jsem si nechal zaplatit. Postupně jsem se zmohl na dílnu, pak na továrnu a nakonec na velkovýrobnu a opět jsem zbohatl. Oni mne však nechtěli pustit domů, abych jiným nevyzradil tajemství výroby sedel a raději mne oženili. Jenže když mi žena zemřela, pochovali mne s ní po svém zvyku do nějaké staré studny, na kterou přivalili kámen. Když už jsem myslel, že je to můj definitivní konec, zahlédl jsem světýlko. To si nějaké zvíře vyhrabalo díru, kudy chodilo mlsat mrtvolu. Tu díru jsem rozšířil a vylezl ven i s několika pohřebními dary, které jsem tam našel. A zrovna plula okolo loď, kterou jsem stopnul a doplnul do Basry a odtud do Bagdadu. Zde jsem prodal ty pohřební nádoby a šperky vydávaje je za vzácné archeologické nálezy a opět jsem byl bohatým a váženým.

Stolování u černochoů – zachrání se jen ten, kdo bude úhledně stolovat. Zejména u ešusů to bude půvabné.

Varianta – vyřež si vidličku ze dřeva.

Varianta – zachrání se jen ten, kdo hladoví – možno spojit s plněním podmínky Tři orlích per.

Bloudění a hladovění – dej rozchod a nech hledat v přírodě jedlé plody, byliny, kořínky, houby. Nedovol plenění zahrad a polí. Zkontroluj, čím se kdo hodlá zachránit.

Varianta – rozdej hrst mouky a sůl, ať si každý uvaří nebo upeče co chce a také ochutí malinami nebo houbami.

Varianta – pečení těstových hadů.

Výroba sedla – máš kládu na klidné a hlubší vodě? Uspořádej turnaj, při kterém soutěžící sedí obkročmo na kládě tak, že nohama nedosáhnou na dno. Nenadálým vrtěním kládou pod sebou se snaží překvapit a shodit druhého.

Máš možnost přivázat kládu mezi čtyři stromy? Uspořádej jízdu na neosedlané kládě, kdy soutěžící sedí na kládě a někdo jiný trháním za provaz dělá splašeného koně.

Záchrana z pohřební jámy – nejjednodušší je stopování nějakého zvířátka. Na bahnitěm břehu nalezneme dost stop ptáků, ale možná i myšic, ondatry, vydry (že by?). Zkusme odlít stopy.

Varianta – jsme ve tmě a zahlédneme světýlko. Zahrajme si klasickou bludičku na souši nebo na vodě.

Kapitánská zkouška nové generace

Kapitánská zkouška je výrazem kvalifikace skautského vedoucího pro bezpečné vedení mládeže při vodních sportech a aktivitách. Aby měla patřičnou vážnost, úroveň a působnost připravuje HKVS její akreditaci Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. K tomu potřebuje skupinu lektorů pro tu část, která je totožná s náplní 40 h kurzu Instruktor vodní turistiky.

Akreditační komisi MŠMT je třeba předložit jmenný seznam lektorů s uvedením podrobných informací o jejich dosavadní praxi v oboru, případné pedagogické kvalifikaci. Vhodné je uvést i současné působení lektora, jeho publikační činnost apod. Není třeba dokládat vysvědčení, diplomy.

Proto se obracím na ty z Vás, kteří jste ochotni povýšit úroveň KZ svou účastí na některém vzdělávacím kurzu v nejbližších třech letech. Vítání jsou zájemci se vzděláním a praxí v oblasti

- **vodácké**
 - o absolvent FTVS
 - o cvičitel vodní turistiky
 - o prokázaná praxe, případně sportovní činnost
 - divoká voda, rafting
 - jachting
 - vodní turistika
 - atd.
- **zdravotnické**
 - o lékař s vodáckou praxí
 - o absolvent nejméně 40 h kurzu vodní záchranné služby

- apod.
- **pedagogické a psychologické**
 - pedagogika dospělých (andragogika)
 - psychologie (krizové situace)
 - pedagogika a praxe vodáckých kurzů mládeže (SŠ, VŠ)
 - apod.
- samozřejmě i absolvente ILŠ VS, KZ, harmonizační kurzy VS, atd.

Žádám kapitány VS, aby se buď sami přihlásili nebo ve svém okolí vytipovali vhodné lektory a poslali následující údaje na adresu vezir@seznam.cz:

Titul, jméno, příjmení.

Dosažené vzdělání, popis kvalifikace a praxe v nabízeném oboru, případně předchozí lektorská a publikační činnost.

Doplňující kvalifikace (kupř. vůdcovská zkouška, vůdce malého plavidla, kapitánský patent, apod.)

Adresa, kontakty.

Není nutno, aby tito lektori byli vodními skauty nebo dokonce členy Junáka, musí si však být vědomi, že budou působit jako lektori a instruktoři LŠ, tedy s minimální odměnou. Kromě toho jejich jméno bude figurovat na akci, která má tříletou akreditaci. Čím více jmen bude na akreditaci uvedeno, tím bude menší četnost jejich využití, protože pro každý samostatný kurz se počítá s jedním lektorem z uvedených oborů.

Vladimír Cvrček - Vezír

Zápis ze semináře K+K, který se konal ve Vysokém Mýtě ve dnech 19.-21.10.2007

Pátek 19.10.2007

20:00 Zahájení srazu, organizační připomínky

20:30 Seznámení s projednávanými tématy

- Vezír – vysvětlení postavení vodních skautů v rámci skautských organizací v minulosti, organizační začlenění, názvosloví a faktický stav
- vývoj vodních skautů jako části Junácké organizace, postavení představitelů vodních skautů v organizaci, návaznost na kmeny, předpisy, řady apod.

21:30 Diskuze – řešení problémů s organizací srazů – účast, finance, termíny

Hlavní závěry:

- srazy v tomto stavu, s tímto programem apod. neodpovídají představám mladé generace
- chybí přechodná generace – předávání zodpovědnosti za vodní skauting
- náplň pro mladší resp. i pro ty, které určitý blok jednání ani nemusí zajímat, včasné informace o termínu, místě a CENA
- nutné zlevnit zjednodušením a omezením servisu i za cenu méně luxusních podmínek stravy, ubytování a i jednání
- na webových stránkách HKVS zřetelně vyznačit oficiální, tedy schválené informace
- Návrh: Do odpoledního nebo večerního odlehčovacího bloku příštího srazu zapojit Námořní akademii, podobně vtahovat mladé do vlastní organizace a zajištění srazu – místo, strava, prostory apod.

Sobota 20.10.2007

8:00 Postavení vodních skautů v Junáku, nutnost kodifikace

- seznámení a vysvětlení návrhu Řádu vodních skautů a Statutu KVS včetně posledních změn, které nebyly v předložených materiálech.
- Ke každému nejasnému článku bylo podáno vysvětlení a zdůvodnění, sraz K+K navrhuje drobné korektury, kterými byly buď jazykové úpravy nebo logické chyby
- **Závěr:**

Návrh bude projednáván na náčelnictvu 3.11., pokud nebude zásadních připomínek, bude pravděpodobně v prosinci schválen s účinností od 1.1.2008

11:00 Zástupci přístavu Modrá flotila Nymburk představili Strategický plán rozvoje Tortugy. Současně představili i nového správce a jeho podíl na plnění tohoto plánu.

Hlavní body:

- provoz ubytovací kapacity
- využití kluboven pro Modrou flotilu
- využití pro okresní radu Nymburk – její akce a pro akce střediska
- zachování bydlení pro donátory
- rozvoj venkovních prostranství, využití pro skauty i neskauty
- využití prostor i pro neskautskou veřejnost s důrazem na péči o děti a mládež

Zachovány zůstanou následující zásady:

- žádnými neskautskými aktivitami nebude omezena činnost přístavu Modrá flotila
- i nadále bude při zachování stanovených pravidel preferována činnost skautů, hlavně vodních
- neskautské aktivity budou provozovány především v prostorách a časech, kdy je Tortuga nevyužitá
- vybavení bude modernizováno a doplňováno s tím, že bude využíváno i skauty
- Možnosti využívání Tortury, pravidla pro objednávání, zveřejnění informací, propagace
- Financování:
 1. Možnost zpracování projektů na granty na vybavení spolu s VOLNO o.p.s. – společné využití
 2. Rozšíření spolupráce s neskautskými organizacemi – větší podpora pro veřejné aktivity a služby od státu, kraje, města i sponzorů nebo nadací
 3. Spolupráce s ústředím Junáka a KVS – včetně získávání zdrojů
- Zatím je běžné financování provozu zajištěno stejně jako bylo kdykoliv předtím

Nevyřešené problémy:

- úprava vlastnictví a hospodaření resp. spravování majetku v souladu s platnou legislativou
- vyjasnění platnosti různých smluv, dohod a rozhodnutí vně i uvnitř Junáka ve vztahu k Tortuze (od majetkových přes provozní až po morálně-historické vazby a vztahy)
- význam, poslání a ustavení Rady Tortugy
- právo vodních skautů na fyzické využívání místnosti Kapitanátu vodních skautů a její postavení v rámci provozu, údržby a využití celé Tortury

Hlavní kapitanát trvá na ustavení Rady MSC Tortuga a na jednom místě v této radě.

Hlavní kapitanát souhlasí s navrženým využíváním MSC Tortuga skauty, dětmi a další veřejností při zachování přednostního práva skautů a zachování skautské symboliky a výzdoby. Souhlasí se zpřístupněním Kapitánské místnosti při zachování její výlučnosti a vědomí, že její vybavení je majetkem VS.

Hlavní kapitan bude iniciovat jednání se zpravodajem VRJ Bořkem Sluněčkem.

13:00 Vzdělávací blok

přednáška k problematice hygieny potravin a sledování jakosti, skladování potravin na letních akcích v přírodě. Návštěva chrámu sv. Vavřince - kulturní památka včetně seznámení s historií a pamětihodnostmi hostitelského města Vysoké Mýto.

15:00 Navigamus 2009

- Středisko Úta Nové Město nad Metují prezentovalo Autokemp ROZKOŠ jako možné místo příštího Navigamu a nabídlo své organizační možnosti. Více či méně věcné dotazy zodpověděl br. Radek Prouza
- Návrhy na programové téma. Znovu byly projednány návrhy mimo konkrétní vazbu na výročí
 1. Češi v Rakousko-Uherském námořnictvu
 2. Vikingové, Varjagové, Slované
 3. Sindibád – arabské námořní plavby a objevy a arabská kultura všeobecně (*pozn. Vezír: Sindibádovy plavby jsou datovány do období vlády Hárúna Ar-Rašída, jež zemřel r. 809*)

Závěr:

- Nabídka místa i pořadatele je přijata s tím, že ji do 7.12.2007 doplní předkladatel o předběžné náklady na základní činnosti – pronájem, strava, bezpečnost, a informuje o možnostech smluvního zajištění důležitých činností

- Tématem Navigamu bude Arabské mořeplavectví, dějiny, věda, kultura a obchod symbolizované Sindibádovými plavbami – jejichž popis je jedním z příkladů významu arabské kultury pro civilizovaný svět protože
 - a. právě v dnešní době je třeba vystoupit proti zneužívání a zjednodušování postavení arabského světa a islámu
 - b. proto, že se našel ten, kdo připraví celý scénář, historická témata, informace až po návrhy pro detailní rozpracování programu vlastního srazu

17:00 Návrhy na vyznamenání

- do 1.12.2007 předložit návrhy na Řád stříbrného bobra senioru nositelů Jackovi na řádném dokumentu
- do 1. 12. 2007 předložit návrhy na medaili Bronzového bobra Hlavnímu kapitanátu via Majda
- Tuto výzvu zveřejnit v KP a na www.hkvs.cz
- O řádech a medailích bude rozhodnuto na setkání na Tortuze 7. 12. 2007

19:00 Výchovný program a vzdělávání dospělých

- seznámení a diskuse nad uspořádáním LŠVS a z toho plynoucí příprava kapitánské zkoušky
- akreditace vzdělávání resp. zajištění lektorů tak, aby absolvent LŠVS odešel nejen jako absolvent LŠ, ale i s akreditovanou rekvalifikací MŠMT – instruktor vodní turistiky
- kapitánská zkouška – podmínka nutná k vedení oddílu VS nebo přístavu – viz návrh Řádu VS a Statut KVS

Výchovný program a metodika pro děti a mládež

- Vodácké doplňky nové skautské stezky
- Jako základní věk byla stanovena věková skupina 12 – 13 let skauti a skautky
- Pro tuto skupinu byly stanoveny základní kompetence pro vodní aktivity a upraveny základní požadavky vodáckých doplňků:

Stezka skautek a skautů

1) Stupeň

12-13 let

1.2. Uplave 25 metrů. Loví drobné předměty z hloubky po jeho bradu. Umí se chytit házečky a bezpečně proplave proudící vodou.

2.2. Řádně pečuje o loď, pádlo a další vodácký materiál. Prakticky ovládá plavbu na lodích používaných v oddíle v rozsahu oddílových doplňků. Najede na oddílových plavidlech 50 km. Používá vhodné uzly k rychlému a bezpečnému přivázání lodi a zabezpečení materiálů.

Je seznámen s vodáckou kilometrází. Čte zprávu v morseovce.

3.2. Zná nejméně dva způsoby zachraňování tonoucího. Zná způsoby záchrany převržených plavidel.

4.2. Dodržuje zásady ochrany přírody kolem vody.

5.2. Přečte knihu nebo shlédne film s námořnickou tematikou. Seznámí se s historií vodního skautingu a svého oddílu. Zná zásady vlajkové etikety a povely vodních skautů a správně na ně reaguje. Zná a dodržuje pravidla bezpečnosti na vodě.

Tento základ bude použit i pro nastavení ostatních skupin a potom přejde do tvorby metodiky – vlastní znění doplňků stezky

Vzhledem k nové podobě skautské stezky budou vodácké doplňky zřejmě vydávány jako lodní knížka.

Příprava metodických materiálů:

- VS dosud nepředali k tisku ucelený materiál ani od Pavla Česáky ani z NA
- Stopař předal návrh metodiky výcviku jachtingu pro začátečníky – děti včetně obrázků a souhlasu případně citovaných autorů. Bimbo je na požádání rozešle elektronicky k případným připomínkám nebo korekturě.

Neděle 21. 10. 2007

8:00 Lodě a vybavení – jako za komisi lodní atd.

- Účastníci byli seznámeni s dokončeným trupem Severky in natura včetně odborného komentáře konstruktéra a stavitele Flinta

- Zásadním problémem zůstává celý projekt, který v původní podobě nebyl přijat a tak je vývoj a výroba financována vodními skauty. Je třeba pozměnit celkový projekt programu SEVERKA tak, aby bylo možné jej realizovat

Návrhy:

- možnost zveřejnění vlastního projektu lodi
- sehnat finance přes účast v programech někoho jiného – města, kraje, oborové programy – zásadní doporučení – NYNÍ je doba školení a kursů, jak peníze získat – vyhledávat podobné akce a zúčastnit se jich
- zkusit spolupracující projekt Tortuga – vybavení apod.
- na rozdíl od P550 je kopyto Severky majetkem vodních skautů, ne firmy Trident
- Součástí případné částečné komercializace plavidla – homologace – zjistit podmínky i u jiných úřadů, než v ČR – info LLOYD – obdobně postupují i Poláci, a je to možná snazší a levnější
- V této souvislosti i pokračování homologace P550
 - a. Byly předvedeny možnosti jachetní úpravy, kterou navrhuje Oskar – bude publikováno
 - b. Projednat s Oskarem pokračování vývoje, možnosti výroby – vztahy Trident - Myšák?

3 jezy 2008

Pro příští rok bude hlavním pořadajícím Kapitanát vodních skautů

- přesto žádat o organizační pomoc 4. přístav JN Praha a ostatní pražské vodní skauty
- Děda projedná se zúčastněnými možnost pomoci při přípravě a předloží do 7.12. návrh štábu 3 jezy 2008
- Vedle Prahy nabízí pomoc Vysoké Mýto a záchranáři, hospodář a dotace – HKVS - naJa
- Termín 28.9.2008 – je stanoven jednou pro skoro nafurt

SKARE 2008

- návrh 30.4. - 4.5.2008 Seč s tím, že vlastní závody budou nejdříve 1.5. odpoledne a konec v poledne 4.5.

Kolínská pádla – SKAPA

- v roce 2008 nebude Kolín pořádat pro malou účast a neatraktivnost stávajících závodů (pravidel)
- možnost pořádat SKAPA je stále otevřena pro jiné oddíly nebo přístavy – HKVS ale netrvá na každoročním pořádání, takže pokud se neobjeví včas nabídka, nebude závod SKAPA – tedy Ranův a Braťkův memoriál jako celostátní uspořádán.

Sindibádrace

- Ve dnech 23.5.- 25.5. 2008 24hodinovka po Orlíku pro rovery a dospělé na oplachtěných P550 (adrenalinový závod o něčem jiném než klasický jachting). Podmínky zveřejní Flint
- doporučujeme jako akci pro rovery a dospělé

Kapitánská vrba:

- Hlasování pro podporu Národního jamboree v Plzni (sms HLA OVP 9 na tel 9001103 nebo na www.klic2008.cz)
- Valný sněm 2008 – delegáti za VS – na okresech, snažit se a shánět materiály cestou ORJ – HKVS vlastní nebude předávat
- pravděpodobně bude od 1.1.2008 platit nový Řád a statut, který striktně nařizuje nové volby představitelů sítě VS a KVS.

Z toho plyne:

- jarní sraz už se bude jmenovat ústřední sněm kapitánů (a kapitánek) zkr. ÚSK
- krajské kapitány, přístavy a střediska na něm předají první návrhy na kandidáty do HKVS na všechna místa dle Řádu a Statutu
- podzimní ÚSK bude vyhlášen jako volební a bude zde zvolen nový kapitanát vodních skautů.
- *Nejbližší termíny:*

- 20. 11. 2007 od 17:00 h Praha, Senovážné 24 - Hlavní kapitanát VS
- 7. – 8. 12. 2007 od 19:00 h Nymburk, Tortuga: HKVS rozšířený o krajské kapitány a nositele Stříbrného bobra
- 11. – 13. 4. 2008 Havířov: Valný sněm Junáka
- 18. – 20. 4. 2008 (místo bude upřesněno): Jarní ústřední sraz kapitánů (K+K)

Zapsal: Bimbo
Schválil: Vezír

